

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 86/05
14.07.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Vesne Popović, predsednika veća, Mirjane Grubić i Jasminke Stanojević, članova veća, u vanparničnom predmetu predlagača AA, čiji je punomoćnik AB advokat i protivnika predlagača BB, čiji je punomoćnik BV advokat, radi priznavanja strane sudske odluke, rešavajući o žalbi protivnika predlagača izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Subotici R.br.5/05 od 9.05.2005. godine, u sednici održanoj 14.07.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana žalba protivnika predlagača i potvrđuje rešenje Okružnog suda u Subotici R.br.5/05 od 9.05.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Subotici R.br.5/05 od 9.05.2005. godine priznaje se presuda o razvodu braka Opštinskog suda u Sedertelju, br.Dt.635 od 22.12.1994. godine, koja je postala pravnosnažna 12.01.1995.godine i kojom je razveden brak zaključen između BB i VV.

Protiv ovog rešenja blagovremeno je izjavio žalbu protivnik predlagača zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijano rešenje u smislu člana 372, u vezi člana 388. ZPP-a, te člana 30. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku, pa je našao da je žalba neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 1, 2,5,,7 i 9. ZPP-a, na koju drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje se ukazuje u žalbi.

Predlagač je podneo predlog za priznanje presude o razvodu braka Opštinskog suda u Sedertelju, br.DT.635 od 22.12.1994. godine, koja je pravnosnažna 12.01.1995. godine i kojom je razveden brak zaključen između oca predlagača, sada pokojnog VV i protivnika predlagača. Iz obrazloženja ove presude proizilazi da je BB 23.03.1994. godine, podnela zahtev za donošenje presude o razvodu braka između nje i njenog supruga VV, da je tuženom tužba dostavljena 28.03.1994. godine, da se on o tužbenom zahtevu nije izjasnio, da je sud strankama ostavio rok za razmišljanje počev od 28.03.1994. godine, te da je, nakon toga, BB ponovila zahtev za razvod braka, pa je VV pružena prilika da se izjasni, ali da on to nije u propisanom roku učinio, zbog čega je sud stao na stanovište da su ispunjeni uslovi za prihvatanje zahteva BB. Presuda sadrži klauzulu pravnosnažnosti sa konstatacijom da je stupila na snagu 12.01.1995. godine.

Po nalaženju Vrhovnog suda Srbije presuda koja je priznata pobijanim rešenjem nije u suprotnosti sa zakonima i poretkom Državne zajednice Srbija i Crna Gora, a ispunjeni su i ostali uslovi predviđeni članom 87, članom 88. i članom 92. Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja. S toga je ispravno postupio prvostepeni sud kada je predlog usvojio.

Neosnovano se ističe u žalbi da u postupku pred sudom u Švedskoj predlagač i njen suprug nisu uzeli učešće, jer im nisu uručeni pozivi radi pokušaja mirenja, niti su prisustvovali raspravi o razvodu braka. Odredbom člana 88. Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja regulisano je da će domaći sud odbiti priznanje strane sudske odluke ako povodom prigovora lica protiv koga je ta odluka donesena utvrdi da to lice nije moglo učestvovati u postupku zbog nepravilnosti u postupku, s tim što će se naročito smatrati da lice protiv koga je donesena strana sudska odluka nije moglo učestvovati u postupku zato što mu poziv, tužba ili rešenje kojim je započet postupak nije bilo lično dostavljeno odnosno što uopšte nije ni pokušano lično, osim ako se na bilo koji način upustilo u raspravljanje o glavnoj stvari u prvostepenom postupku. U konkretnom slučaju, postupak za razvod braka započet je od strane protivnika predlagača, koji je, po proteku ostavljenog "roka za razmišljanje" ponovio zahtev za razvod braka, koji je, potom, usvojen, a presuda je postala pravnosnažna 12.01.1995. godine, pa je očigledno da je protivnik predlagača učestvovao u postupku pred inostranim sudom.

Nije osnovan žalbeni navod da se iz presude, koja je priznata, ne vidi između kojih lica je brak razveden i kada je presuda u Švedskoj postala pravnosnažna. Naprotiv, presuda doneta u Sedertelju 22.12.1994. godine, sadrži podatke o tužilji BB i tuženom VV (matični brojevi, datumi rođenja i adresa boravišta) a na njoj postoji i potvrda o pravnosnažnosti sa datumom (12.01.1995. godine). Pri tom, u originalu izvoda iz matične knjige umrlih za VV, koji je preveden sa Švedskog jezika, stoji da je njegovo bračno stanje - razveden od 16.01.1995. godine.

Kako se ostalim ukazivanjima podnosioca žalbe ne dovodi u sumnju pravilnost i zakonitost prvostepenog rešenja, na osnovu člana 387. tačka 2. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vesna Popović, s.r.

Za tačnost otpravka

SŠ